

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010273
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010273.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C. D. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín, Otvorené oddelenie Opatovce, na neverejnom zasadnutí dňa 15. augusta 2024 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. marca 2024, sp. zn. 7Pp/14/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. marca 2024, sp. zn. 7Pp/14/2024, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/72/2020 zo dňa 06.09.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/94/2021 zo dňa 25.01.2022.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba vo výmere 2 (dva) roky a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 1 (jeden) rok a zároveň sa odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenie:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom sťažnosti je absencia druhej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Z hodnotenia riaditeľa Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín vyplýva, že odsúdený program zaobchádzania plní, avšak resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený teda preukazuje podľa hodnotenia čiastočne splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Uvedené skutočnosti sú s prihliadnutím na charakter odsúdeným spáchanej trestnej činnosti pre posúdenie splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zásadné.

Z ustanovenia § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že

odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného A. B., pretože podľa názoru prokuratúry resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu. Už samotné hodnotenie riaditeľa ústavu konštatuje menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, pričom takéto hodnotenie a obava vyplýva predovšetkým z trestnej minulosti odsúdeného, ktorý bol štyrikrát súdne trestaný. V tejto súvislosti zdôrazňujem, že menovaný bol už aj vo výkone trestu odňatia slobody pre násilnú trestnú činnosť, napriek tomu bol následne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/50/2012 zo dňa 18.10.2012 pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona ako aj rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/189/2016 zo dňa 28.03.2017 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Nakoniec po uvedených podmiennečných odsúdeniach bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/72/2020 zo dňa 06.09.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/94/2021-159 zo dňa 25.01.2022, uznaný vinným pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z uvedeného je teda zrejmé, že ani podmiennečné odsúdenie a výkon trestu odňatia slobody nevedli u odsúdeného k poučeniu a náprave a dopustil sa opätovne závažnej násilnej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov ako aj z vyššie uvedeného vyplýva, že A. B. je špeciálny recidivista, ktorý sa opakovane dopustil násilnej trestnej činnosti smerujúcej proti životu a zdraviu, ktoré Trestný zákon zaraďuje do prvej hlavy medzi trestné činy proti životu a zdraviu a vyjadruje tak popredné postavenie ochrany života a zdravia ako priority celej spoločnosti. Preto tvrdenie odsúdeného na verejnom zasadnutí o jeho poučení, považujem za účelové v snahe dosiahnuť podmiennečné prepustenie.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (generálna prevencia); trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Generálna prevencia trestu má za úlohu zabezpečiť odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestnej činnosti, ale aj ostatných členov spoločnosti, v ktorých utvrdzuje pocit právnej istoty a právnej spravodlivosti. Generálna prevencia z negatívneho pohľadu má za úlohu odradenie ostatných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti, pretože uloženie spravodlivého trestu členov spoločnosti upozorní na neodvratnosť trestu alebo aspoň na jeho pravdepodobnosť a ostatných upozorní na nebezpečnosť páchania trestnej činnosti.

S poukazom na uvedené, podmiennečné prepustenie A. B. nepovažujem za zákonné, keďže súd neprihliadol na povahu spáchaného trestného činu tak ako mu to explicitne ukladá ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zároveň považujem prezentovaný kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti za účelový v snahe dosiahnuť podmiennečné prepustenie. Dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode je v prípade odsúdeného viac ako pochybné, a to tak s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj na stredné riziko sociálneho zlyhania odsúdeného

a predovšetkým na konštatovanie menej priaznivej resocializačnej prognózy. Preto nemožno súhlasiť s názorom súdu, že riziko recidívy je u odsúdeného akceptovateľné pre podmienené prepustenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto Krajskému súdu Trenčín navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/14/2024 zo dňa 04.03.2024 podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu

odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý síce nie je po prvýkrát vo výkone trestu, je však umiestnený v otvorenom oddieli v ústave s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom je odsúdeného správanie len pozitívne hodnotené nielen na základe disciplinárnych odmien a bez disciplinárneho trestu. Okresný súd zohľadnil aj správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré preukazuje polepšenie, umožnením odsúdenému opustenie tzv. otvoreného oddielu (doposiaľ 8x mimo ústav), ktoré prebehlo vždy bez nedostatkov, či akýchkoľvek porušení podmienok správania sa na umožnenej vychádzke mimo ústav. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k preukázanému zlepšeniu. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že hoci má odsúdený v odpise z registra trestov evidované celkovo 4 záznamy, no až na aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody, v ostatných prípadoch došlo k ich zahladeniu, a preto z tohto dôvodu sa nestotožnil s hodnotením ústavu o strednom riziku recidívy u odsúdeného. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život, navyše ak bolo u odsúdeného konštatované polepšenie pod vplyvom aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody.

V súvislosti s prokurátorom namietanou recidívou odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že nakoľko má odsúdený všetky odsúdenia z minulosti, až na aktuálne vykonávaný trest, zahladené, nemožno na ne pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie prihliadať.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeraným obmedzením, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.